

KURIER LITEWSKI

*Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Całej Rosyi.*

Z WILNA I. WRZESNIA ROKU 1797. W PIĄTEK.

UKAZ JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, SAMOWŁADNĄCEGO
CAŁĄ ROSSYĄ.

z Rządzącego Senatu

Do powszechney podaie się wiadomości.

Podług IMIENNEGO JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazu, danego Senatowi pod datą 18. Julii z własnoręcznym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI podpisem, w którym wyrażono: „Dla wprowadzenia należytego w Miastach, porządku i spokoyności, oraz dla oddalenia wszelkiej mitregi w rozpatrywaniu spraw, porządek ten mieszające; rozkazujemy ażeby we wszystkich sprawach, które na będących pod Sadem nie ściągają publiczney cielesney kary, rozbiór takowych spraw, i decyzya osztrafowania, należała do Juryzdykcyow, w Cyrkulach Miast ustanowionych, gdzie oprócz udzielnych Dozorcow i urzędnika z Magistratu bydl także i Oficerowi tegoż Cyrkulu, w którym występek, obławionym został, do exekucyi zaś takowe Decyzye, przyprowadzać za aprobatą Wojennego Gubernatora. „ Rządzący Senat rozkazali: o tym Najwyższemu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazie, dać od Senatu wiedzieć powszechności, przez publiczne Ukazy, o czym też i publikuje się.

(MP) Oryginał z podpisem Rządzącego Senatu.

UKAZ JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, SAMOWŁADNĄCEGO CAŁĄ-ROSSYĄ Z RZĄDZĄCEGO SENATU

Jasnie Wielmożnemu Tajnemu Konsyliarzowi Litewskiemu Gubernatorowi,
i Orderow Kawalerowi Bułhakowi

Rządzącemu Senatowi JP. Ober-Prokurator i Kawaler Muchanow, Imieniem aktualnego Tajnego Konsyliarza Generał-Prokurora, i Kawalera Xięcia Kurakina, przelożył; że z okazji skasowania Urzędow Powiatowych Strapczych, i Prokuratorow frzednich Juryzdykcyow, od których Gubernscy Prokuratorowie odbierają wiadomości o Sądownictwie, o odsądzonych, i nieodsądzonych sprawach i o więźniach, oraz formując z onych generalne wiadomości, przesyłali je do wyż rzeczzonego Generał-Prokurora i Kawalera wypada teraz mitregą w pośpiezonym, i porządnym dostarczaniu wzmienionych wiadomości, i razem wydarzają się dla Prokuratorow przeszkody w akuracnym onych uformowaniu; a zatym czy się nie podoba Rządzącemu Senatowi uczynić należyte rozrządzenie, o łatwym dostarczeniu z Sądowych Juryzdykcyow, do Gubernskich Prokuratorow potrzebnych, dla uformowania wiadomości doniesień, zaleciwszy o tym Zwierzchnikom Gubernii, i Gubernskim Rządom; a zatym podług Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Rządzący Senat Rozkazali: zgodnie z tym przelożeniem, aby we wszystkich Guberniach potrzebne dla Gubernskich Prokuratorow do ułożenia wiadomości, o przytomności, Sądowych Osob, o sprawach, o odsądzonych, i nie odsądzonych

nych, jako też o Więźniach podług Ukazu Senatu pod datą 28. Aprila 1797. roku, bez najmniejszej mitręgi w swoim czasie dostarczane były doniesienia, o tym zalecić wszystkim Gubernialnym Rządom, i JJPP. Cywilnym Gubernatorom. Julii 20. dnia, 1797. roku.

Na Autentyku popisali się: Za Ober-Sekretarza Nadworny Sowietnik Piotr Titow.
Sekretarz Elias Federow Regestrator Iwan Jęstifeiow.

z 1go Departamentu.

z Wiednia 14. Sierpnia.

Przed dwoma tygodniami obiecywano pewne ro poczęcie wojny niedawno zakończoney. widząc że *Margrabia de Gallo ze Włoch* powrócił, nie podpisał traktatu; *Francuzi zaś Mantuę* opatrzywszy we wszystko na długie obleżenie, woyfka swoje ścigali do *Chiusa i Werony* przeciw *Austryackim*, których od *Kiwa w Tyrolu* do *Cattaro w Dalmacyi* przynajmniej 150 tys. liczyć można. Dział listy z *Grazu* nadesłane nieco nas uspokoiły. Już to ma być pewna, że *Ambasador Neapolitański* d. 8. a *General Buonaparte* d. 10. prz. być mieli do *Udine*, stąd też w krótko na miejscu *Kommissarza Austriacy*, którzy lądowe *Provincye Wenetów* na imie *Cesarza* *Jmści* obeymą. po rzekę *Oglio*, jak dawniej głoszono, czyli też tylko po *Adige*, jak dziś mówią, *Pique*, lub *Tagliamentu* zgadować trzeba, nie twierdzić za pewne, w tak niedościgłej tajemnicy trzymane są dziś nie tylko negocyacye, lecz podpisane nawet traktaty.

Z *Trieštu* d. 10. donoszą, że panujące w tamtych stronach upały nadzwyczajne. ludziom i bydłu są nader szkodliwe, w ogrodach i na polu zboża i jarzyny zupełnie wyschły, *Croatowie* ciągnąc do *Iliryi* z kraju swojego wszelką żywność brać muszą. W porcie pomienionym, i w całym Państwie *Austryackim* towary *Zachodnio Indyjskie* nigdy przedtem tak drogie nie były, nie ma żadnego dowozu, dawniejsze zapasy w próżni, żegluga w cieśninie *Gibraltarskiej* jest zupełnie zatamowana, i jeżeli prędko pokój nie nastąpi między *Francją*, *W. Brytanią* i *Hiszpanią*, wielkich niewygód i przykrości doznać nam przyjdzie. Toż samo jest w *Marselli*, która przed zaczęciem wojny dostarczała nam obficie wszystkiego.

Z *Lille* mamy wiadomość, że pokój między *Mocarstwami Nadmorskimi* stanąć może; podane do niego warunki, a jak twierdzą niektórzy, już nawet umówione wszystkim dogodnie być się zdają. Lecz któż dziś ich pewność zaręczy? *Król Angielski* rzec się ma tytułu *Króla Francuzkiego*; *W. Brytannia* ustąpi *Hiszpanom* *Gibraltar*, biorąc w zamianę na morzu śródziemnym *Minorkę*. Przypórek *Dobrej Nadziei* portem dla wszystkich narodów wolnym będzie ogłoszony, i neutralnemu narodowi *Szwedom* lub *Dunczykom* pod straż i zarządzenie oddany. Wracając inne kraje lub wyspy *Hollandrom* wydarte *W. Brytannii* wezmie wyspę *Corfu*

Xxe d' York dziedzicznym prawem wezmie *Hannower*, ażeby odrodzić *Królowie Angielscy* nie byli oraz *Elektorami Kzeszy Niemieckiej*. W sp. *Hiszpańska S. Trócy Anglikom* będzie ustąpiona; *Xxe d' Orange* za stracony *Stadhuderat w Niemczech* otrzyma nagrodę.

z Londynu 11. Sierpnia z *Gazety Berlińskiej*.

Wesły Sekretarz *Lorda Malmesbury*, który miał iechać do *Indji Wschodniej*, powraca do *Lille* z odpowiedzią na listy przywieszone do *Ministrów* przez *Lorda Gower* jednego z pomocników *Ambasadora* naszego. Dalekie są od pożądanego końca negocyacye. Przez dni kilka nie czynili *Pełnomocni Posłowie* czyli dla niezgod zasfitych w *Parryżu* między 750 *Prawodawcami* i *Direktoratem*, albo też dla nieodebranych dotąd odpowiedzi z *Hagi* i *Madrytu*. Głoszą raz jeszcze bez dowodu, że *Lord Malmesbury* został odwołanym nie nie dokazawszy. *Admirał Curtis* pomagający do tych czas *Duncanowi*, powrócił do *Portsmouth* z tą wiadomością, że *Floata Hollenderska* jeszcze w tym roku nie wypłynie z *Texel*. Rząd dziś zwraca uwagę na port *Brestński*, w którym *Francuzi* wiele okrętów uzbili, więc sposobią do żeglugi. *Lord Bridport* krąży pod *Ouessanti*; *Curtis* wzmocni eskadrę jego.

Dziś dowiedzieliśmy się, że *Francuzka* eskadra z 2 okrętów i 8. fregat złożona, snadź z *Rocheport* wyszedłszy ugania się za fregatami naszymi, które do lekkiej eskadry *Admirała Warren* należą. Z tych jedna o 38. działach została wpędzoną na piaski pod wyspą *Ré*. Przydał, iż ten *Admirał* w bitwie toczoney mężnie poległ; fregaty jego zabrakły jeden z nieprzyjacielskich okrętów, lecz o tym czekamy urzędowego doniesienia. O negocyacyach w *Lille* nic pewnego nie wiemy, co zaiste martwi najbardziej *Anglików* z przyrodzenia ciekawych nad inne narody, u których interesa polityczne być zwykły materyą rozmow codziennych i zabawy. Słychać że *Trinconomale* port w cieśninie *Indji* najlepszy na wyspie *Ceylan*, jest *Nabtkiem* niezgody. *P. Pitt* zwracając nieprzyjaciółom inne zabawy, jedno przynajmniej miasto chciałoby zatrzymać na pamiątkę zwycięstwa na morzu odniesionych nad *Mocarstwami* zprzymerzonemi.

Szczęście się pod czas wojny niedawno zakończoney *Francuzom* na lądzie i znaczne dzierżawy postąpione sobie mają we *Włoszech* nad *Renem* i w *Niderlandzie*, *Howe*,

Jervis, Hotham, Bridport, Hervey, Grey zwyciężali ciągle na morzu, napełnili porty nasze zabraniami nieprzwiąciolom okrętami, zabrali osad bardzo wiele, handel rozszerzyli, i sławę narodu. Któżby Ministrom za złe nie poczytał, gdyby te zwycięstwa, gdyby krew obficie przelana, żadnego zysku nie przyniosła Ojczyźnie? Jednakże utrzymują niektórzy, że P. Pitt jest gotów *Trinconomale* nawet *Hollandróm* powrócić, pod tym jedynie warunkiem, ażeby towary *Wschodnio-Indyjskie* na okrętach *Angielskich* do *Francuzkich* portów mogły być wprowadzane. Trudno się spodziewać, żeby Dyrektoryat na to zezwolił. Zyskalibyśmy nie skończenie: handel Rptew w nieby się obrócił. Wypada zatem, że *Hollandya* i *Hiszpania* nadgródzą *Anglikom* wojenne nakłady; albo też pokój nie tak prędko zawarty będzie. Przyznać trzeba: żadna do tych czasów strona nie odniosła zwycięstwa zupełnego, ani też doznała klęsk odbierających nadzieję powstania. *Hollenderskie*, *Hiszpańskie*, *Francuzkie* *Weneckie* wszystkie ogromne są; dziś rozrzucone niegotowe, nieczynne, jeśli szczęście, lub zdarzy przypadek, mogą się połączyć, na ten czas liczbą równi, w meście, doświadczeniu i wprawności zwycięstwa i pokoju chwalebnego szukać będziemy.

W *Irlandyi* do nowego Parlamentu samych przeciwników Ministra obierają. *Oppozycja* w *Dublinie* zgromadzona wydała oświadczenie: 1. Elekcyja trzeciego stanu prawodawczego do ludu szczególnie należy. 2. W teraźniejszych okolicznościach część nierównie większa Reprezentantów narodowych, głos i sumienie zwykła Dworowi zaprzędać; pozostała cnotliwych garstka nie może dokazać w Parlamencie; gdy rząd zwykły prześladować myślących przeciwnie, paląc ich domy, a nawet śmiercią karząc bez żadnego procesu. 3. Ponieważ zaś naszym jest życzeniem widzieć w Parlamencie Reprezentantów zupełnie wolnych i niepodległych; takich dziś mieć nie mogąc o żadne miejsce w *Izbie Niższej* starać się nie będziemy, zostawiając Ministrom wybór osób którym płacić zechcą. 4. Postępek i pisma P. *Grattan* wysoce pochwalamy, który nie wprzód się oddalił od usług publicznych, aż postrzegł, iż uślawianie ludzi cnotliwych są daremne.

Takowe pismo przed obliczem *Irlandzkiego* narodu porządzone, przeczytawszy cudzoziemiec, koniecznie musi pomyśleć: albo już obywateli zepsucie przyszło do ostatniego stopnia w *Irlandyi*, albo zuchwałość *Oppozycji* poniżonej w czernieniu Prawodawców, którzy wszakże czołem są i wyborem Narodu. Żadnych odtąd granic uznawać nie chce. Cóżkolwiek jest, Półkownik *Winne* uwiadomiliśmy, że w *Nerwy* wiele jeszcze się znajduje broni ukrytej, ogłosił, ażeby co rychlej wydano, grożąc nienajszczęśliwemu rokoszom *rewizyą* domów i surowym ukaraniem. W *Ameryce* obywateli *Kinsley* wynalazł niedawno całę nową prasę drukarską. Ta chociaż jeszcze nie zupełnie wydoskonalona, bez ręki ludzkiej farbą literę okrywa, papier kładnie,

i dwa razem arkusze wybiła; w jednej godzinie jeden człowiek tyle zrobi, co w dawniejszych prasach dwóch ludzi w godzinach 9.

Kapitan *Dowse* wysłany z Londynu łodem do *Indyi Wschodniej*, w dwóch miesiącach odprawił podróż wielką do *Bombay*; tyleż czasułożył na powrót. W czasie bytności jego przybyły tam dwa okręta z *Nowej Zelandyi*. Okrążając tę wyspę wielką, postrzegli Officerowie grunt po nad brzeżach bardzo dobry i wszędy prawie okryty drzewem bardzo wyniosłym, i do masztów zdającym. Dzieci *Zelandczykowie* na czolnachswoich uganiali się nie raz za statkami *Angielskimi*; lecz ogniem z armat zawsze z klęską odparli. Morze Północne napełnione teraz jest korsarzami *Francuzkimi* *Hollenderskimi*. Flotty *Angielskie* opasaniem trzech portów nieprzwiącielskich zatrudnione, dać nie mogą obrońny skutecznej statkom kupieckim; *asskuracye* są bardzo wysokie. Utrzymujemy do tych czasów wyspę *S. Marcon*; grożą napadnieniem *Francuzi*; co gdyby do skutku przyszło, wyspy *Jersey* i *Garnesey* byłyby w wielkim niebezpieczeństwie.

Od Lorda *Jervis* nie mamy nowego doniesienia o przedsięwziętym bombardowaniu miasta *Cadix*. Za rzecz pewną u nas rozgłoszono, że Król *Jmć Katolicki* *Florydę* ustrapił *Francuzom*; w *Main* z *Hawany* wiechał do tej Prowincyi General *Hiszpański* dla podania osad obfiternych w dzierżawę Republikantom. Na wyspach *Bahama* panują teraz choroby zaraźliwe pod nazwiskiem żółtej gorączki znalezione. Okręta z tamtąd przybyłe do portu *Bristol* udzieliły onej mieszkańcom, mianowicie zaś ludowi morłkiemu. Na wszystkich flottach naszych dawną karność i porządek zupełnie przywrócono. Buntownicy, niegdy maytkow Deputowani, sądem wojskowym jedni życie utracili, drugich na deportacyę do *Batany-Bay* skazano. O bankowych interesach nie mówią.

z Paryża 10 Sierpnia z Gazety *Courier du Bas-Rhin*.

Przed kilku dniami czekaliśmy niecierpliwie raportu wyznaczonej Komisji względem zbliżenia się wojsk do Paryża; dziś wyglądamy, i skąd da odpowiedź Dyrektoryat. Największe tajemnice z czasem tajemnicami być przestają. Któż dziś nie wie, iż wojska żadne nie przeszły linii Konstitucyjnej? żadne nie wkroczyły do stolicy? lotrom i zbójcom broni nie rozdawano? a jednak *Pichegru*, *Willot* Generalowie, za niemi część większa reprezentantów, głośno narzekali na te bezprawia. Zgorzłyli naród i postronnych zawzięte spory; a jednak czego chcieli nieprzyjaciele Dyrektoryatu? Obwiniając o zdradę, zniszczyć powagę jego, pokazać narodowi, że Zgromadzenie prawodawcze widząc grożące niebezpieczeństwo, miało prawo wziąć się do obrony, zrobić nawet kontrarewolucyę. Wodzowie z innych miar zacięli, lecz przez władzę wykonawczą od urzędów

i służby oddaleni, chowali w sercu niechęć i urazę. Pestrzegli to ludzie zamyślający dawno o przywróceniu Tronu. Sami nie mogąc ukazać się na teatrze, tych imieniem, wziętością, zaślugami, i powagą pokryci, spodziewali się wszystkiego dokazać. W gwardyi narodowej mieli udział. Lecz obywatele obojętniejszy już sobie rewolucyę, chociaż do teraz nieyszego rządu sercem i duszą nie przywiązani, dla pokoju wywracać go nie chcą. Oświadczenie armii prawie wszystkich jednomyślne z ich Wodzami, pokazało gotową przepaść i zgubę.

Ci zaś którzy Direktorow obwiniali o zamyśły szkodliwe Ojczyźnie i wolności, nie zastanawiali się że władza wykonawcza nie miała gruntowney pobudki do wszczynania wojny domowej. Władza jej przez Prawodawców jeszcze tkniętą nie była. Dajmy, że *Carnot* i *Barthelemy* różnią się w zdaniu i opiniach od swoich kolegów. Lecz *Reubell*, *Barras*, i *Lareveillere* dobrze poznają, iż bez siły zbroyney nie dokazać nie może. Ta skoro wdać się zechce do niezgod obywatelskich, ustaje wnet władza ciwilna, wszelka moc i powaga przechodzi w ręce Generalów szczęśliwych, ci woją dla siebie niż dla przyjaciół pracować, jak *Cezar* zwycięzca uczynił, a nie każdy z nich potrafi utrzymać karność i posłuszeństwo, jak utrzymywał ten rycerz jedyny, próżno wprawiać będą ku prawom uszanowanie, które sami zgwałcili.

To zważywszy Direktorowie, i ludzie w opozycji nastrożniejsi, skłonili się do ugody. Na konferencji d. 4. postanowiono: iż Direktorat da żądanią odpowiedź na zapytanie Rady, ta onę przyjmie najgrzeczniej nastąpi zatym odezwa do armii, usprawiedliwiająca przed żołnierzem chęć i zamyśły Zgromadzenia prawodawczego, jeszcze inna do kommandującego armią wewnętrzną, ażeby wszelkich użył środków na utrzymanie spokojności krajowej, bezpieczeństwa Prawodawców, przeciw zamachom Rójalistów, Jakobinów, &c. Ten urząd znakomity oddał z Direktoriat walecznemu z armii Włoskiej Generalowi *Augereau*. Poprzednik jego *Batry* został Inspektorem Infanteryi armii *Sambry* i *Mozy*. General *Willot* z Direktoriatu zawsze mekontent, silnie popiera, wniossek odbierający Władzy wykonawczej moc oddalania Generalów ze służby, jak teraz nie ma jej ogłaszać miast krajowych niby w stanie oblężenia.

Tym więc sposobem powiada *Dupont de Nemours* dnia pogodnego jutrzeńka po nocy burzliwej nocy Francuzom zaisniała *Carnot* uroczyście zarządził Prawodawców, iż od armii niczego lękać się nie mają. *Barras* którego ścisła przyjaźń łączy z Generalami *Hoche* i *Buonaparte*, padłby zapewne ofiarą, gdyby *Reubell* i *Lareveillere* tym bardziej omi Wodzowie odstąpić chcieli. Jemu przypisują niezgodę i zafse epioną w kraju nieufność. On arnie pociągnął do oświadczenia się głośnego za Rplą i konstitucyą roku

3. on zelżył Prawodawców, nazywając ich wyraźnie Szuanami lub Rójalistami. Opozycja też z drugiej strony zawczasie wyjawiała zamyśły swoje, oskarżając zwycięzcę Włoskiego, że wolnością dąował, *Henotep*, *Genueńczykow* i *Lombardow*. Zawsze w rządach Republikańskich wielkie dąela i talenta wzbudzały zazdrość ludzi takich, co im sprostać nie mogąc, rozumieją, iż mogą nie pierś głoś silny, słowne oświadczenia cnoty, gorliwości, lub patriotizmu, szacunek i więtość u narodów jednać im powinny. Lecz Wodzowie nie wszyscy taką powolność okazy, jaką widziały Ateny, w *Milciadesie*, *Temistoklu*, i *Cimonie*; *Silla*, któremu nie dano rządu nad wojskiem do *Azyl* przeznaczonym; *Cezar* któremu bezbronnie z *Gallii* powracać kazano do *Rzymu* wiadomo co uczynili.

Minister wojenny General *Scherer* zaśluguie na szacunek powszechny. Kazał ustąpić z *Paryża* osobom wojskowym do regimentow konsystujących nie przywiązany. *Beurnonville* wyjeżdża wkrótce na komendę armii północney. *Pisconi* Posel Pełnomocny *Rpltey Cisalpińskiej* wczora tu prz. był. General *Gentili* gdy wyładował na wyspę *Corfou* najpierwszy z Duchowieństwa krajowego, *Francuzi*, rzekł, znajduiecie mieszkańców naszej wyspy nieoświeconych: nie znaia nauk i kumiatow wyzwoionych, które sławę narodom przynoszą; nie przeto jednak macie pogardzać poniżonych dziś *Grckow*; jeszcze być mogą w czasy potomne, czym już byli przed światem, czytając te księgi, nauczcie się nas szanować. Otworzył ciekawie podaną księgę *Gentili* i z podziwieniem uyrzał *Odiseę Homera*.

Uważaliśmy pod czas ostatnich niezgod wziętych między Direktoriatem i Prawodawcami, że armia *Renu* i *Mozelli* stała spokojnie do zadney nie wiążąc się strony. Chcieli to przypisać niektórym ścisłym przyjaźni która zachodzi między Generaliem *en Chef* *Moreau* i jego nauczycielem Generaliem *Pichegru*. Dobrze jest nawet z prywatnego względu pelnić Ojczyźnie posługę, ale nie dość na tym. Sprawiedliwiey wniesć należy, iż *Moreau* chciał być pośrednikiem od obu stron poważanym, on w ostatnim przypadku mógł wstrzymać krwi bratniej przelew; on kray zaślonić od obcey napaści, jesliby kto woyną nam groził. *Buonaparte* nayełmniejsza Direktoriatu nadzieia i podpora, gdy już inni Generalowie po wojennych trudach spoczywają, niespracowany nową sobie drogę do nowej sławy otwiera. Przyjaciele głośno mówią i piszą, iż nie przestając na tym co uczynił dziś zamysla cale nową dać postać *Europie* południowej, wkrótce świat zdumiały ma nyrzeć wskrzeszone miasta i Rplte prawie zapomniane. *Sparty*, *Aten*, *Rzymu*. korrespondencya z narodem *Mainotow* niepodległych, którzy 10 tyś. zbroynego ludu mają, zastanawia dziś cały *Paryż*; co też oniey pomysli *Costantinopol*.

N^{ro} 96.

D O D A T E K

D O

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA I. WRZESNIA ROKU 1797. W PIĄTEK

z Madrytu 24 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Rostropne urządzenia Admirala Massare. do ten przecie skutek miały, iż Angielska flotta d. 15 przymuszona została zaniechać przedsięwziętego bombardowania. Okręty wojenne Lorda S. Vincent z fregatami, &c w jedney linii na kotwicach stanowią o 3 mile, trzymają jeszcze port Cadix w oblężeniu. Po ustąpieniu nieprzyjaciół; Massaredo kazał całej flotylli do 100 z okładem statków pomnożonej takie obrać stanowisko, z którego najlepiej Anglików razić można, jeśli ponowić atak zechcą. Odmiany tak niespodziane przywróciły mieszkańcom spokojność, niektórzy do miasta ze wsi powracać zaczynają. Oświadczył się w początku Massaredo, iż śledząc Anglików będzie; lecz nie widać do tego podobieństwa. Głoszą iż flotta nieprzyjaciół kilka okrętami wzmocnioną została. Jeśli tak jest, nie ma podobieństwa, ażebyśmy się odważyli bitwę ztoczyć powtórna.

z Turynu 2 Sierpnia z Gazety Berlińskiej.

Długośmy utrzymywali, że spokojność u nas panuje i szczęśliwa, dziś wyznać musimy, że Piemont stał nad przepaścią okropnej rewolucyi. Wiadome już przyczyny zamieszania; o uśmierzeniu wszczętych rozruchów doniesć należy. Gorliwość dobrych obywateli i do rządu przywiązanie, wszystko sprawiły. Wzięli się do broni, a rokoszanie wnet pierzcheli po wszystkich miastach. Osi eheiało przemienić się w Rptę nie podległą; jest to miasto rozległe, lecz nie obronne. Wkroczyły woyska prawie bez odporu; lud z radością wołał: niech żyje Król Emanuel 4! Dobry Monarcha wydanym Ediktem darował winę buntownikom, ostrzegając, że raz drugi bezkarnie grzeszyć nie mogą.

z Rzymu 31 Lipca z Gazety Berlińskiej.

General en Chef Buonaparte podał Oycu S. propozycją, wykupienia diamentów danych w kontrybucyi 11 millionów, za 9 tylko w gotowiznie. Nie odrzucono zamiaru dla nas zyskowej; bankier bogaty z jubilerem doskonałym poiechali do Mediolanu na iey uskutecznienie. Zdrowie Oycy S. trochę się popoprzyło.

z Mediolanu 5. Sierpnia z Gazety Frankfortskiej.

Głoszą dziś powszechnie, iż General en Chef nie mieszkając wyjeżdża do Udine. Mantua wykupując się od rządu militarnego, na mocy uczynionej umowy z Administratorem Haller, przez rządów swoich sama wszelki podatek wybierać będzie z obywatelów, płacąc na miesiąc do kasy Rptey 75 tys. liwrow. Insurrekcyja Piemontu zbliża się do końca. Patrioci miasta Alba ustępując przemocy woysk Królewskich, zamek opuściwszy, z bronią i zawodami obozowymi poszli do granic Genui, dla złączenia się z innemi korpusami Insurgentów, które zewsząd tam się gromadzą.

z Wenecyi 4 Sierpnia z Gazety Berlińskiej.

Niepodobało się gwardyi narodowej miasta naszego wkroczenie woysk Cisalpińskich; ostrygła do tych czas w pełnieniu przepisanych prawem obowiązków, dziś przez zawistę i emulacyą oświadczyła municipalnym, gotowość wszelką do służby, aby tylko Cisalpińci powrócili co rychley do kraju swojego. Nie na to nie rzekła municipalność, nie wiedząc o zamiarach Generala en Chef, który podobno ten interes, iako też przyłączenie krajów naszych do nowej Rptey, dał na wolę Dyrektorom w Mediolanie. Woyska Francuzkie z Wenecyi ustępować zaczynają. Skarb miejski codziennie łoży 14 tys. dukatów na utrzymanie obcego i królewskiego żołnierza na municipalność, i tym podobne wydatki. Dziwujemy się, iak do tych czas mógł rozmaitym potrzebom wystarczyć; trwać wszelako długo nie może, zważając, że dochodów żadnych nie mamy od dawnego czasu.

z Wetzlaru 10 Sierpnia z Gazety Frankfortskiej.

Dzień dzisiejszy święcił woyska Francuzkie z największą okazałością. Na obfitym polu blisko miasta stał ołtarz wolności z wysoką na nim piramidą, którą stosowne napisy zdobiły. Okolo ołtarza stały woyska ze wszystkich diwizyi armii Sambry i Mozy w czworogran uszykowane. General en Chef Hoche przybywszy z 40 Generałami lustrował

wszystkie linie, rozmawiając poufale z żołnierzami. Za tym strzelano z armat, liczna też muzyka grać zaczęła pieśni patriotyczne. O godzinie 11 *Hoche* przystąpiwszy do ołtarza miał do wojska przedmowę. Wspomniawszy krótko, jakim sposobem w tym dniu przed 5 laty Ręta wzięła swój początek, jak dalecy urosła; „nie mogę, przydał, zamilczeć „przed wami przyjaciele, iż jeszcze nie przyszedł czas szczęśliwy do złożenia broni straszliwej, którą tylekroć nad nieprzyjacielem „odnieśliście zwycięstwo. Podobno jeszcze „będzie potrzeba zabezpieczyć spokojność „*Francji* wewnętrzną, od fanatyków i prawom „*Rpcey* nieposłusznych zuchwale zachwianą „Mylą się jednak ludzie złośliwi, gdy nie „miętaią na cały naród, o was zapomniawszy, „rząd waszym obalony ramieniem chcą przywrócić. Fanatizm, intriga, obyczajów „psucie, skarbowy niedostatek, spodlenie ustaw „republikantkich, wzgarda mężów przeza- „chłych co za Ojczyznę życie nieśli: tych oni „środków używają do rozprzeżenia zwią- „ków kłających naród; upadek jego i zgubę „nazwać g. towi koniecznością, i losem dla „wszystkich powszechnym. Stawmy żołnie- „rze przeciw zbrojczym zamyśłom, rzetelność „odwagę, męstwo, przywiązanie do cnoty i „Ojczyzny, które ledwie im z nazwiska są „znajome; a będą zwalczeni. Tak jestem „przekonany, obecność wasza i stałość władzy „wykonawczej, dostateczne będą do utrzy- „mania Konstytucyi, którą wraz z wami do „tych czas broniąc, dziś z wami utrzymywać „do śmierci przyśięgam.

Wojsko zgromadzone przyjeło mowę Wodza swojego radośnym okrzykiem: niech żyje *Ręta*. Zaczęły się potem manewry. *Diwizya Lefevre* opanowała wzgórek broniony przez *Diwizję Championnet i Grenier*. Bitwa zmyślona trwała do 3 godziny. Żołnierzom rozdawano wino, chleb, mięso, i wódkę. Po obiedzie były gonitwy konne i piesze, ubieganie się do pierścienia, i tym podobne igrzysko. Zwycięzcom w nadgród kosztowne zegarki rozdawał sam *General en Chef*. Wieczorem bal wspaniały, i pyszny feierwerk.

z Berlina 22. Sierpnia.

Następca Tronu *Pruskiego* powrócił z *Pyrmonu*; w kilka godzin później przybył do tej stolicy *Hrabia de Haga*, Król *Jmć Szwedzki*.

z Munich 10 Sierpnia z Gazety *Berlińskiej*.

Xiążę Emmanuel de Rohan W. Mistrz Maltański umarł 17 Lipca po długiej chorobie z powszechnym żalem *Kawalerów* i wyspy *mieszkańców*. Nazajutrz przystąpiono do elekcji, *Bailli de Hompesch* języka *Anglo-Bawarskiego* został obrany jednomyślnie.

z Leydy 16. Sierpnia z Gazety *Leydeńskiej*.

Nadzwyczajny kurier z *Paryża* przyniósł niedawno do *Hagi* ważną i urzędową wiadomość, iż pokój między *Francją* i *Portugallią* podpisany został. Pod jakimi warunkami? w tak krótkim czasie nie można wiedzieć. Rozumieją jedni, iż uгода z *Anglią* wkrótce nastąpi: twierdzą drudzy, iż *Mocarstwa* zprzymierzone zamknąwszy teraz porty *Portugalskie* Flottom *W. Britanii*, z większym natężeniem wojnę prowadzić zechcą. U nas po wszystkich *Prowincjach* lud zebrany w zgromadzenia pierwsiastkowe, już od tygodnia głośnie za przyjęciem lub odrzuceniem nowej konstytucji. Jeśli tak rzeczy pódą do końca, jak się zaczęły wcześniej donieść możemy, że *Rępta Batawów* długo jeszcze być musi bez rządu i konstytucji.

Część ledwie czwarta obywatelów chce przyjąć napisaną, reszta pragnie nową. 14 *Mieściecy* pracowała nad tym dziełem deputacya, po kilkunastu dniach roztrząsaniu konwencya ludowi podała uchwałę, lud odrzucił w momencie jednym, nie rzekłszy jakiej chce poprawy lub odmiany. Przyjdzie więc pisać drugą, która podobnemu losowi podpaść może, bo którejż prawo zarówno wszystkim było dogodne i przypodobane? jak znówu gmin nieoświecony i prosty sądzić może o materyach politycznych? gdzie znaleźć zgodę i jednomyślność w opiniach? Znać w tym trudność nieprzełamaną *Buonaparte*, *Cispadanom* dawniej, dziś *Cisalpinom* *Francuzką* bez wielkich odmian konstytucją przyjął, Traci przez to miernota ludu samowładność, lecz prawdziwe dobro kraju, i wewnętrzną spokojność narodów zyskała nawięcej. Wnosić więc trzeba, że *Prawodawcy* nie chcieli, ażeby *Rępta* miała Konstytucją, gdy onę do potwierdzenia ludowi oddali, szanując niby jego samowładność.

Lepiej uczyniła r. 1795 *Konwencya Francuzka*, która popełniwszy też samą pomyłkę, poprawiła się, gdy nie czekając zupełnego liczenia głosów, ogłosiła, iż naród ma konstytucją. Sprzeciwił się *Paryż*, broń podniósł, i został ukarany. Zadne miasto nie poszło za przykładem stolicy. U nas jeśli rzecz pódzie w przewłokę, lekać się należy, ażeby *Francuzi* karząc opieszalność i oziębłość, albo nie narzucili swojej konstytucji, albo nie wprowadzili rządu militarnego, albo naostatek nie postąpili z *Batawją* jak z królem zawojowanym. Zostać dłużej bez rządu i prawa pewnego, jest to więcej niż poddać losowi niepewnemu całość i niepodległość *Ręptej*.

Po kilkakroć donoszono o wyjeździe pod zagle Flotty naszej z *Texel*; póki *Angielska* krążyć będzie przed portem naszą w nim zostanie. Odebraliśmy z *Paryża* odezwę, którą *Minister wojenny Scherer* wydał do wojska. Stosownie do zawartej ugody między *Direktoryatem* i władzą *Prawodawczą*.

Dni ostatnich następującego *Miesiąca Września* zaczyna się prenumerata na *Gazetę* pod tytułem *Kurier Litewski*; z pocztą kosztuje złotych 80. na miejscu wzięta złotych 60. na rok.